

“Στους δρόμους του Καΐρου”

Όπερα σε πέντε σκηνές

Μουσική: Έφη Μαρκουλάκη

Λιμπρέτο: Πέρσα Κουμούτση

[βασισμένο στο ομώνυμο βιβλίο της, Εκδόσεις
ΨΥΧΟΓΙΟΣ – 2014]

με τη συνεργασία της Ε.Μαρκουλάκη.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΓΥΝΑΙΚΑ - ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ, *μεσόφωνος*

ΓΥΝΑΙΚΑ ως ΕΦΗΒΗ, *υψίφωνος*

ΓΥΝΑΙΚΑ ως παιδί (μικρή Έλσα), *υψίφωνος*

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ, *βαθύφωνος*

ΔΑΣΚΑΛΟΣ, *βαρύτονος*

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ, *βαρύτονος*

ΑΝΤΕΛ, *οξύφωνος*

ΑΝΤΕΛ ως παιδί, *μεσόφωνος*

ΜΙΚΤΗ ΧΟΡΩΔΙΑ (Μικροπωλητές, πλήθος στην αγορά και στο
καφενείο, διαβάτες, φοιτητές και φοιτήτριες, παιδιά)

ΣΥΝΟΨΗ

Η Γυναίκα, γύρω στα σαράντα, Ελληνίδα γεννημένη στο
Καΐρο, μετά από πολύχρονη απουσία, επιστρέφει στη γενέθλια
πόλη.

Μονολογεί, εξομολογούμενη τα συναισθήματά της καθώς
περιδιαβάζει την αγορά του Χαν Ελ Χαλίλι. Ένα πολύβουο πλήθος
– πλανώδιοι μικροπωλητές, μαγαζάτορες, διαβάτες, ξένοι

περιηγητές – την περιστοιχίζει. Στο καφενείο που σύχναζε ο Δάσκαλος (ο Αιγύπτιος νομπελίστας συγγραφέας Ναγκίμπ Μαχφούζ) αντιλαμβάνεται φασαρία μεγάλη και συνωστισμό. Ίσως είναι μέσα. Λαχταρά να τον συναντήσει και στην αγωνιώδη προσπάθειά της να βρει το κουράγιο να πλησιάσει, αναπολεί.

Ο Δάσκαλος και ο Άντελ, ο φίλος των παιδικών της χρόνων με το μπλε γυαλιστερό του ποδήλατο, τα δύο κύρια πρόσωπα, που τη στοιχειώνουν και που στην ουσία ήρθε να “συναντήσει” εδώ. Οι μνήμες ξεπετιούνται ανακατωμένες μέσα στον χρόνο και φέρνουν στην επιφάνεια στιγμιότυπα της ζωής της.

Στην Αλεξάνδρεια έφηβη, μικρό κορίτσι να παίζει στο δρόμο έξω από το σπίτι της, η οδυνηρή εμπειρία του πολέμου του ’67, ο ξαφνικός και απότομος αποχωρισμός με τον Άντελ, φοιτήτρια στο Πανεπιστήμιο να παρακολουθεί τη διάλεξη του Δασκάλου και αργότερα η ίδια μεταφράστρια των έργων του και συγγραφέας. Ο Δάσκαλος πάντα “παρών”. Οι περιγραφές του, οι ήρωες των βιβλίων του, η σκέψη του, σημείο αναφοράς, πηγή εσωτερικής ηρεμίας και δύναμης, φως καθοδηγητικό και παρήγορο σε κάθε φάση της ζωής της.

Επανέρχεται στο παρόν. Πάλι δεν κατόρθωσε να τον συναντήσει – πώς θα μπορούσε άλλωστε... Μια τελευταία περιπλάνηση σε μέρη γνώριμα, στο αγαπημένο του τζαμί του Ελ Χουσεϊν. Ο χώρος ζωντανεύει μέσα από τις περιγραφές του Δασκάλου, που κατακλύζουν συνεχώς το μυαλό της. Αλήθεια ή ψέμμα, φαντασία ή πραγματικότητα, όνειρο, λαχτάρα και επιθυμία οδηγούν τα βήματά της μπροστά σ’ ένα μπλε ποδήλατο κι έναν νέον άντρα (τον Άντελ;), που το περιεργάζεται με τρυφερότητα...